

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számítatik.
Nyilvtéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.
Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor. Évnegyedre 3 kor
Fél évre 6 kor. Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

A földadó reformja.

Hírszerint a pénzügyminiszteriumban már munkába vették a földadó reformját. A miniszter biztosokat küldött ki az ország egyes részeibe a viszonyok tanulmányozása végett. Ha valahol, úgy a földbirtoknál elsőrendű szükség az adórendezés, mert ez az, a mi megszabja határát az állam keretének, ez szolgáltatja a legbiztosabb közteherviselési alapot s mint ilyen, állandó fundamentuma a közhitelnek. Kiváltképp az erdélyi részeken, hol a kisbirtok a tulnyomó s a birtokviszonyok még ma is rendezetlenek, szorult rá a földbirtok az adó alapos reformjára.

Nem is szólva a mostani adóztatási kulcs aránytalanságáról, örökös átka a birtokosoknak az a bizonytalanság, melyben a mai földadókataszter nyilvántartásának nevetességességig menő rendezetlen volta tartja. Csak ritka esetben tud eligazodni a legtapasztaltabb gazda is földbirtokának állagán a kataszter alapján, pedig hogy épen a kataszter, mint adó táblázat van hivatva tiszta képét nyújtani a földbirtok valódi értékének és hitelképességének.

Telekkönyv és kataszter két ellenkező irányban halad, semmi összefüggést sem találva közöttük és sajátságos, hogy a nagy költséggel és fáradsággal keresztül vitt határtagosítások után találkozzunk a legzavarosabb kataszterrel, mintha bizony a határrendezésnek egyéb célja sem volna, mint a földadókataszter összekuszálásaival végig boszantani a nyakig adózott birtokososztályt és újabb, meg újabb munkateherrel sujtani az amugy is agyongyötört községi közigazgatást.

Avagy nem elég ok-e a megbotránkozásra, látva egy fáradságos munkával

befejezett tagosítás után az ujonan megkonstruált kataszter és átalakított telekkönyvek közötti szembeötlő eltérést? Nem boszantó-e, hogy még csak elvétve sem fedezhető fel e két munkálat között a legkisebb összhang is?

A földadókataszter megindul a maga útján, hivatkozva az ő reglamájára, a telekkönyv pedig halad ellenkező irányban, kezében egy másik, homlokegyenest, ellenkező utasítással és nincs találkozási pont ebben a közérdekű, a birtokososztály bőrre menő nagy munkában.

Ismételjük, ez az állapot csak nálunk az erdélyi részeken észlelhető, a Királyhágón tuli rendezettebb viszonyok már más képet tárnak elé. De hát mi akadályozza nálunk a befejezett határrendezések után a telekkönyvnek a földadókataszterrel való összhangzásba hozatalát?

A tulajdonjogot a telekkönyv állapítja meg s nemcsak magán, de állami érdek is, hogy a kataszter a telekkönyvhez alkalmazkodjék, vagy legalább is mindkettő párhuzamosan haladjon, a birtok állagát összhangzóan feltüntetve, mert, ha az egyik mértéke a földbirtoknak a tulajdonjog szempontjából, kell, hogy a másik a közteherviselés és ennek alapján a közhitel szempontjából minden alkatrészében ahhoz simuljon.

És a valóságban ennek ép az ellenkezőjét tapasztaljuk. A telekkönyvi betétek más, legalább formailag más részleteket, a földadókataszter megint más részleteket tár elénk, sem itt, sem ott nem tudván okát adni az eltérésnek. Csak például hozunk fel egy esetet. A-nak tagosított birtoka áll: egy házas udvarból, mellette gyümölcsösből, egy darabocskára rétből és szántóból, tehát

négyszerle gazdasági művelés alatt álló területből. Ezt a kataszternek a jövedelmezőség szerint így kell feltüntetnie, ámde a telekkönyv erről mitsem akar tudni, megelégszik azzal, ha mindannyit egy tételben mutatja ki. Minthogy pedig a kataszter nem a telekkönyvi állapot után indul meg, hanem önállóan, igen gyakran nagy felületességgel, nemcsak az történik meg, hogy a részletszámok nem jönnek összhangzásba, hanem az is, hogy egyes kisebb részletek a kataszterben számszerűleg elvesznek, mely körülmény maga után vonja azt a legalább is visszás helyzetet, hogy némely telekkönyvi betétnek a kataszterben nyoma nincs.

A két nyilvántartás közötti eltérés ha épen lehetetlenné nem is, de tökéletlenné teszi és megbénítja a birtokváltozások községi nyilvántartását, ami pedig úgy az adófizetők, mint az állam érdekében igen fontos kérdés.

Nem csupán az illető birtokos érdeke, hanem a pénzügyi adminisztráció, sőt a dologi végrehajtási jog szempontjából is föltötte hátrányos állapot ez. A földadó kataszter mint értéktáblázat alapját képezi az ingatlan birtok mindennemű forgalmánál előálló kincstári illetékeknek. Ezeknél pedig nagy lelkiismerettel kell az alapot kimutatni. Ha a kataszter nem vág össze a telekkönyvvel, a netaláni tévedések miatt jogszzerűleg senkit sem lehet felelősségre vonni! Ugyanez áll a dologi végrehajtási jog kérdésénél is, hol tudvalevőleg szintén a kataszter szolgáltatja — a régi becslés helyett — az érték-alapot.

Mindezeknél fogva tehát örömmel üdvözljük a tervbe vett földadó reformot; úgy anyagi, mint alaki szempontból nagyon

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Epilog.

És most vége a játszi dalnak,
Üres a vén asztalók.
Mit gyerekekkel beletettem,
Rózsaszín pántban rejtegettem,
Szétszóródnak a szent csomók.

Az illatvesztett ibolyákon,
Még egyszer elmereng szemem,
Adieu, ti csengő, régi hangok,
Nehéz kézzel a könnyű lantot
Már én tovább nem pengetem!

Szárnyas pegázus, menj szabaddá,
S röpjöljétek ti is dalok!
Édes, bolondos utatokrul
A vándor más irányba fordul,
S megy komolyan, bölcsen — s gyalog!

Szávay Gyula.

Móriczot besorozták.

Irtta: Gutius.

A vádlott: . . . Mikor pedig odaálltam a sorozó-bizottság elé, egész ruházatomat egy pár lyukas harisnya képezte, majd hogy ki nem égett az arczom a szégyentől. Hogy is ne. Egy pár lyukas harisnya és semmi más! Félve néztem körül,

hogy nincsenek-e a szobában asszonyok, akik majd kinevetnek, ha ilyen hiányos öltözetben látnak. Szerencsére egy asszony sem volt jelen.

A hosszú bajszu őrmester oda dörgölődött hozzám és a fülembé sugta:

— Be a hasad, nyavalyás!

Meg sem mozdultam, mert — tetszik tudni — elhatároztam, hogy süket leszek.

— Az orvos oda jött hozzám, végig nézett rajtam s láttam, hogy tetszem neki. Oda is szólt a századoshoz:

— Igazi athléta! Milyen mell! Milyen izmok! S össze-vissza tapogatott elől is hátul is. Elkezdtem nevetni.

— Jaj instálom alássan! Az őrmester kegyetlenül oldalba lökött s mosolygó pofával sugta ismét fülembé:

— Ne röhögj te rongyos, mert tüstént ketté hasítalak.

De bizony csak nevettem tovább. Ha befogtam a számat, az orromon tört ki a nevetés borzasztó erővel, ha az orromat fogtam be, szabadjára volt eresztve a torkom s még hangosabban nevettem.

A százados úr mosolyogva közelített felém.

— Hát szeretnél-e katona lenni Móricz ecsém? Egy kukk nem sok, de anynyit sem válaszoltam.

— Hány iskolát végeztél? Kezdtém a fülembet hegyezni és a lehető legostobább képpel igyekeztem megértetni, hogy süket vagyok.

Az őrmester a fülembé ordított.

— Nem tudja, hogy kérdezik? Talán bizony süket?

— Kérdezni tetszett valamit?

— Süket az úr, vagy mi?

— Igenis, megyek.

És indultam kifelé. Az orvos elém állt és merően a szemembe nézett. Farkasszemet néztem vele olyan buta képpel, hogy szinte zavarba jött. Elkezdett kiabálni:

— Mi baja a fülének?

Illőnek tartottam, hogy válaszoljak — Nagyváradon, 1874-ben — az orvos erre még közelebb hajolt hozzám és ordításra fogta a dolgot.

— Nem azt kérdeztem, hogy hol született, hanem vajjon süket-e?

— Köszönöm szépen!

— Beszélhet annak doktor úr ítélet-napig. Nem hall az egy kukkot sem!

— Tetteti magát a gazember! Szól közbe az őrmester, — aki nek csak a bajuszát szerettem volna kitépni. Ott álltam rendületlenül s bután, az őrmesterre rá se néztem, magamban azonban mohó kívánsággal néztem a pillanatot, amikor kimondják rám, hogy „untauglich.” Közben azonban lecsapott a menydörgős menkó s az kihozott szerepemből.

Valaki ugyanis a hátam mögött halkan megjegyezte: Ne méltóztassanak neki hiinni. Nagyon jól ösmerem a hunczutot. Egyike a legügyesebb zsebtolvajoknak. Csak a múlt hónapban került ki Illaváról. — Önkénytelenül is hátra tekintettem

kíváncsi az. A földadó anyagi részének végleges rendezése azonban jókora időt fog igénybe venni, mit okvetetlenül meg kellene előznie a kataszteri nyilvántartás szabályozásának, még pedig oly alapon, hogy a mai kataszter a leggyorsabban összhangzásba hozassék a tlkvi állapottal.

Az elsőrendű szükséglet ez.

SZILÁGYI DEZSŐ.

1840—1901.

Megdöböntő gyászestéről hozott hírt a táviró. Szilágyi Dezső országgyűlési képviselő július 31-én szívszélhűdés következtében budapesti lakásán hirtelen meghalt. Halálát senki sem várta, hiszen úgy dőlt ki ő az élők sorából, mint a százados tölgy, a melyet egy hirtelen támadt vihar dönt le.

Halála nagy és súlyos veszteség az egész magyar nemzetre, mely benne egyik legnagyobb stíli, legerőteljesebb tehetségű politikai kapacitását veszítette el.

Szilágyi Dezsőre még azok is büszkéek voltak, a kik nem osztottak az ő politikai nézeteiben, mert páratlanul nagyarányú államférfiúi tehetsége előtt mindenkinek meg kelle hajolnia. Különösen mint jogász egyike volt azoknak a tekintélyeknek, a kik előtt mindenki megemelte a kalapját, bár nem tartozott is az ő politikai táborához.

Hazáját az ő nagy tehetségével önzetlenül szolgálta. Mint miniszter, mint házelnök s legutóbb, mint egyszerű képviselő híven és becsületesen teljesítette a ráváró kötelességeket. Szavának feltétlen súlya volt, mert a szabadelvű tábornak feltétlen szüksége volt az ő fényes államférfiúi tehetségére, politikai érettségére és mély bölcsességére.

Kétségtelen dolog, hogy Szilágyi Dezső méltán sorakozik a század legnagyobb államférfiai közé s mi magyarok joggal büszkélkedhetünk vele a külföld előtt. Halála, a mely váratlanul jött, még politikai ellenfeleit is mélyen megrendítette.

Ő az ország halottja, mert hiszen az ő nagy tehetségéből fény sugárzott az egész nemzetre, mely most benne egyik leghűbb, legtehetségesebb és legnagyobb fiát gyászolja.

Az emberek megrendültek a hír hallatára, mert Szilágyi Dezsőben szinte megszemélyesítve látták a pusztíthatatlan erőt. Tudták, hogy legnagyobb fegyvere a sziklából metszett igazság, legkedvesebb játékszere az aczétkard. Ez a hatalmas ember mutatóba maradt ránk a klasszikus Deák-időkről. Nem volt diplomata-természet: vasból a gerince,

megnézni, hogy ki beszél, ezzel elárultam magam. — Az a valaki pedig Goldstein Simi volt, az én vetélytársam. Egy leánynak kurizálunk. A nyomorult állt az ajtó mellett, várva míg rákerül a sor. Borzasztóan vigyorgott. — Elfutott a méreg.

— Százados úr, — mondok — beismerem, hogy szimuláltam, hanem kénytelen vagyok azt is kijelenteni, hogy világ életembe sose loptam. Ez az úr hazudik... Nem folytathattam. Besoroztak s kiröpitettek a szobából. — Nagy bánban felöltöttem s oda hagytam a kaszárnyát. Az Üllői-út s körut sarkán azonban várakozó állást foglaltam el. Goldsteinra lestem.

Egy kis félóra múlva észrevettem őt, amint kilép a kaszárnya kapuján, óvatosan körül tekint s megy lefelé az Üllői uton.

Utánna!... Ezt a tréfát nem viszed el szárazon Simikém. — A gyógyszerár előtt elértem. Torkon ragadtam s nehogy baja essék, csak a fejét ütöttem, a bajuszát azonban megkimélni akarván, a haját tépegettem ki. Ha ki nem ragadják a kezeim közül, ma már por, hamu és semmi más!...

— Elmondtam mindent.

A törvényszék Mitwoch Móriczot súlyos testisértés büntette miatt nyolcz hónapi börtönre ítélte.

Az ügyész: Főlebbezek a vádlott terhére.

A vádlott: (daczosan) Én is főlebbezek az ügyész úr terhére.

kristályból az esze. Egyenest ment előre politikai gondolataival: ha mégis találkozott sokszor más államférfiakkal, úgy csak azok kerülő utjait metszette át az ő egyenes pályája.

Váratlanul érte a halál s éppen ezért döbönt meg mindenkit. Szilágyi Dezső egyike volt a legerősebb, legférfiasabb embereknek, a ki hatvanegy éves kora mellett vasesztésnek örvendett. A sportnak több ágát művelte s különösen, mint kitűnő vívó volt ismeretes.

31-én délután érkezett csak haza Karlsbadból, a hova már pár esztendő óta eljárt nyaranta. Szív- és májelhárjásodás mutatkozott nála az utóbbi években s ezért küldték orvosai Karlsbadba.

Két óra után ért haza a vasutállomástól a Harminczad-utca 6-ik szám alatt levő lakására. Az ajtóban várta már a szolgálja. Lakásán elhelyezkedvén, rövidesen ebédelt s azután pihenőre tért.

Fél hét tájban még egyszer kijött a szobájából, de csakhamar visszatért oda. Utolsó szava ez volt szolgájához:

— Hagyjatok most békében!

A szolgál, a ki feleségével együtt ott lakik, este még egy esti lapot be akart vinni a kegyelmes urnak és halkan kopogott is az ajtón, de választ nem kapott.

Reggel öt óra tájban ébredt fel a szolgál. Rögtön a hálószoba ajtajához ment, hogy megtudja, mit csinál az ura. Egy kissé aggódott is, mivel az este hiába zörgetett az ajtaján. Megint megkopogtatta az ajtót, de hiába. Most már rosszat sejtett.

Hat óra lett e közben s a szolgál — feleségével megbeszélve a dolgot — kocsira ült és elhajtattott Szilágyi Dezső egyik legbizalmasabb barátjához, dr. Neuhofer Jánoshoz, a ki Budán lakik a Margit-rakpart 15. szám alatt.

Dr. Neuhofer is megdöbönt, a mint elmondta neki a történetet. De mégis vigasztalólag szólt hozzá:

— Eredj csak haza, rögtön ott leszek, nem lesz semmi baj!

Fél hét lehetett már, a mikor dr. Neuhofer megérkezett. A szolgát nagy nyugtalanságban találta.

— A kegyelmes úr még mindég nem nyitotta ki az ajtót!

Erre Neuhofer odament az ajtóhoz és súlyos botjával néhány hatalmas csapást mért az ajtóra.

Belülről azonban nem jött válasz.

Neuhofer most már lakatosért küldte a szolgát. A zárt nem kellett feltörni. A kulcs belülről benn volt a zárban és a lakatossegéd egy rántással kilökte a kulcsot és azután álkulccsal visszapattantotta a zárat.

Neuhofer és a szolgál beléptek Szilágyi hálószobájába.

Szilágyi Dezső ott feküdt a mosdó és a vetetlen ágy között, holtan, teljesen ruha nélkül. Csak a cipői voltak a lábán.

Ugy látszik, hogy melege volt s meg akart mosdani. Tiszta inget is akart felvenni, mert az ott feküdt az ágyon. Amíg a mosdóhoz akart menni Szilágyi Dezső, aközben érte a halál. Nem szenvedhetett sokáig, hamar végzett vele.

A szobában, az asztalon egy hervadt virágbokréta volt, meg egy-két estilap. A lapok azonban érintetlenek voltak.

Dr. Neuhofer rendőrért küldte a szolgát, maga pedig a közeli kávéházba szaladt s a mentőkért telefonált.

A mentők háromnegyed hétkor már ott voltak. Dr. Iványi Ernő ügyeletes orvos és Dóczy Imre orvosnövendék vizsgálták meg a halottat és konstataáltak, hogy a halál alighanem már az esti, de legkésőbb az éjszakai órákban állhatott be. Erre engedtek következtetni a szederjes hullafoltok, a melyek a testen láthatók voltak.

Szilágyi Dezső halálának híre gyorsan elterjedt a fővárosban. A reggeli órákban már mindenfelé ezt tárgyalták az emberek. Az újságok külön kiadásokban közölték a megdöböntő hírt s a közönség úgyszólván elkapkodta a lapokat.

A politikai és társadalmi élet Budapesten időző előkelőségei gyors egymásutánban siettek a halott lakására s részvétellel tudakozódtak a lesújtó katasztrófa részleteiről.

Dr. Neuhofer táviratilag értesítette a halálesetről Szilágyinak Nagyváradon lakó nővérét, Poinárné asszonyt. Ezenkívül értesítette a kormányt, a képviselőházat és elnökét s a különféle intézeteket, a melyeknek Szilágyi tagja volt. A haláleset hírére a képviselőházra, az igazságügyi palotára, a szabadelvű kör helyiségére, a városházára, a nemzeti és országos kaszinóra, a Kálvintéri református templomra, a központi egyetemre, az akadémiára és sok más középületre kitűzték a gyászlobogót.

Dr. Neuhofer a halálesetről azonnal értesítette az V-ik kerületi előjáróságot és a rendőrséget.

Tizenegy óra előtt pár perczzel érkezett oda dr. Ladányi Mátyás kerületi orvos, halottkém. A bizottság ezután a hálószobába ment be. A nagy halott ott feküdt még akkor is, úgy, a mint utolérte a halál, fehér lepedő volt ruhátlan testén; ezt borította rá az első vizsgálat után a szolgál felesége. Homloka az ágy lába mellett volt. Ebbe ütötte bele halántékát, amikor elesett. Az ágy lába mellett egy kis aludt vér mutatta, hogy a kegyelmes úr esése közben beütötte a halántékát.

A halottkém vizsgálata konstataálta, hogy Szilágyi Dezső mosakodáshoz készült, amikor hirtelenében rosszul lett. Ezt érezve, ágyához akart menni, hogy ledöljön, de erre már nem volt ideje, mert az ágy előtt összeesett. A halál gyorsan végzett vele: alig pár pillanat alatt megölte; ezért nem hallott semmit a szolgálja. A halál oka szívszélhűdés.

A nagy gyászestéről Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter és Csávossy Béla a képviselőház háznapja táviratilag értesítették a Rátóton időző Széll Kálmán miniszterelnököt. A táviratban felhatalmazást kértek arra nézve, hogy a szükséges intézkedéseket megtehessek.

A miniszterelnök és a kereskedelmi miniszter telefonbeszélgetése után elhatározták, hogy Szilágyi Dezső, az ország nagy halottja temetéséről a kormányelnök kezdeményezése következtében az állam gondoskodik.

Szilágyi Dezső holttestét délután négy óráig hagyták harminczad-utcai lakásán. Azután a Rókus-kórház bonczolóházába vitték. A bonczolást Petrik Ottó orvostanár végezte. Ezt megelőzően a holttestet bebalzsamozták. Bonczolás után az udvar kápolnájában helyezték el a holttestet, a honnan másnap délelőtt 10 órakor szállították át a kuria épületébe, a hol a nagy előcsarnokban fölraotalozták. A kormány az Entreprise des pompes funébres intézetet bízta meg a nagy halotthoz méltó temetés rendezésével.

Temetése a főváros és az ország óriási részvéte mellett augusztus 2-án délután ment végbe. Szász Károly püspök mondotta az imát, Baksay Sándor a halotti beszédet. Az országház nevében Perczel házelnök búcsúzott el.

*

— Deés város Szilágyi Dezsőnek. Deés város közönsége méltó módon rovtá le kegyeletét az ország nagy halottja Szilágyi Dezsővel szemben, kit ezelőtt néhány évvel választott meg diszpolgárává. Szilágyi Albert polgármester folyó hó 1-én d. u. 3 órára rendkívüli közgyűlést hívott össze, melynek egyedüli tárgyát a kiváló férfi iránt való kegyelet lerovásának módozatai képezték. A polgármester indítványára kimondotta a képviselőtestület, hogy a nagy halott ravatalára koszorút helyez, fájdalomának jegyzőkönyvileg ad kifejezést és nővéréhez részvétiratot intéz.

*

Városunk közönsége nagy hálával tartozik a boldogultnak. Mert az ő minisztersége alatt valósult meg az eszme, hogy Deesen az állam törvényházat építtessen. Ő engedélyezte úgyszólván a költségeket s annak folytán jött a vármegye közönsége is abba a helyzetbe, hogy a tulzsufolt megyeházban a kir. törvényszék által használt he-

lyiségek újra rendelkezésére bocsátatván, székházát a mai követelményeknek megfelelően átalakíthatta s a központi tisztikarnak kényelmes helyiségeket nyithatott a napi munkálkodásra.

Ennélfogva méltóképen osztozott a város közönsége az országos és nemzeti gyászbán. Középületeinken még ma is lengenek a fekete zászlók és pénteken délután a temetés óráiban Szilágyi Albert polgármester intézkedése folytán folytonos harangzugás jelezte a nagy hazafi és állampolitikusnak, Deés város díszpolgárának halálát.

A temetésen a vármegyét, nemkülönb. Deés várost Dr. Torma Miklós királyi tanácsos, alispán képviselte s díszes koszorukat helyezett a nagy férfi ravatalára.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hír.** Károly Ferencz József főherczeg július hó 30-án városunkon keresztül Beszterczére s onnan Borgóprundra utazott.

— **Választás.** Szamosujvár városánál ürese-
désbe jött második tanácsosi állásra a város közönsége Duha Kristof városi számvevőt választotta meg.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A m. kir. belügy-miniszter Petrován János körjegyzőt a kápolnok-monostori és Dávidovics Viktort a berenczei kerületbe anyakönyvvezetőkke nevezte ki teljes hatáskörrel. — Weintraub Károly csicsógyörgyfalvi segédjegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki, s a születési és halotti anyakönyvek vezetésével bízta meg.

— **Eljegyzések.** Pilláth József a helybeli Govrik-gőzmalom főmolnárja július hó 25-én jegyezte el Pus Klemencz Anna kisasszonyt Kolozsvárt. — Rosenberg Géza kápolnai birtokbérő eljegyezte Diamantstein Lotti kisasszonyt, Diamantstein Ábrahám földbirtokos leányát Rettegen.

— **A névmagyarosítás megkönnyítése** czéljából Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügy-miniszter elrendelte, hogy ezentul csakis a születési bizonyítványt kell a folyamodványhoz csatolni, maga a folyamodvány pedig bélyegmentes.

— **Házasság.** Lefkovics Gyula helybeli jó nevű férfiruha-szövet kereskedő július hó 30-án tartotta esküvőjét Katz Lina kisasszonnyal Tisza-Ujlakon. A fiatal pár augusztus hó 1-én érkezett haza Deésre állandó lakhelyükre.

— **A deési ev. ref. egyház** orgona-alapja javára, ma a Deés—cziczhegyi állami iskola helyisége mellett fekvő gyümölcsösben táncmulatság lesz. A mulatság kezdete délután 4 órakor. Belépti díj tetszés szerinti. Vendéglősről, ki hideg étkek, fatányéros, meleg sütek, sör- és borral szolgál; valamint czukrászatról gondoskodva van. Étlükkel kiki szabadon rendelkezhetik. — Bani Lajos jól szervezett zenekara fog zenélni. Ma délután 3 órától kezdve a „Kerekpár-Club“ gyakorló helye előtti térről egy és két fogatu szekerek, omnibuszok fognak közlekedni. A szekerek 40 fillérért, az omnibuszok 60 fillérért fognak szállítani egy-egy személyt.

— **Ülés.** A vármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 8-án d. e. 10 órakor tartja meg rendes havi ülését.

— **Vívó-tanfolyam.** Lovag zolnai Zolnay Viktor budapesti vívómester vívótermet reuendezett be az ev. ref. fiúiskola nagyobbik helyiségében és a tanítást a mult héten meg is kezdte. Jelentkezéseket elfogad Széchenyi-tér 8-ik számú házban levő lakásban vagy órák alatt a vívóteremben, egyelőre reggel 6 órától 10-ig, délután 4—8-ig. A tanítás közvetlen szemlélete alatt arról győződünk meg, hogy a mester igen helyes módszerrel tanít, úgy, hogy a tanfolyam alatt tanítványai bizonyára meg fogják tanulni ennek a férfias sportnak nemcsak elemeit, hanem olyan előnyös fogásokat is el fognak sajátítani, a melyek a gyakorlatban mindig hasznukra válnak.

Szamosujvárról vesszük az értesítést, hogy ott is többen készülnek beiratkozni a tanfolyamra. Különösen a tisztviselők és egyetemi hallgatók tömörülnek azon czélból, hogy a mester ott is tartson hasonló tanfolyamot. Tekintettel arra, hogy városunkat ilyen kválitású, hírneves vívómester még eddigelé nem kereste fel, nem ajánlhatjuk őt eléggé kiváltképp a fiatalabb férfi nemzedék figyelmébe.

— **Pártgyűlés** A vármegyei szabadelvű párt elnöke Jósika Samu báró a párt tagjaihoz a következő meghívót bocsátotta ki.

Kötelességemnek tartván, hogy a szolnok-dobokavármegyei szabadelvű pártot, mint ennek ez idő szerint elnöke, tekintettel a közelgő általános képviselő választásokra, összehívjam: van szerencsém czímet, mint a szabadelvű párt tagját *folyó évi augusztus hó 11-én Deésen, a városház tanácstermében, d. e. 11 órakor* tartandó közgyűlésre ezennel meghívni. A közgyűlés feladata leendő: egyfelől a párt tisztikarát megválasztani, illetőleg kibővíteni, másfelől intézkedni, hogy a választókerületekben vármegyénk közgyűlése által 201—1899. szám alatt hozott határozat érvényre emeltessek. Deésen, 1901. évi július hó 22-én. Br. Jósika Samu, a szabadelvű párt elnöke.

— **A viczei papilak.** Az erdélyi róm. kath. státus, de kiváltképp gróf Majláth Gusztáv püspök áldozatkészsége folytán igen szép papilakot építettek Viczében. Az épület olyan kényelmes berendezésű, amilyen az erdélyi részekben vidéki plebániákon nincs. Valószínűleg arra is tekintettel voltak, hogy esetleges püspöki körutazások alkalmával megszálló helyül is használható legyen. A szolid építkezést Feichter Albert helybeli építési vállalkozó tervezte és végezte nagyon is méltányos áron.

— **Daltársulat Deésen.** Lányi Géza czimbalom-művész, népdal-szerző, a budapesti népszínház tagja jól szervezett daltársulatával pénteken este a „Hungária“ éttermében hangversenyt rendezett. Lányi Géza az ország első czimbalmosa, a kitűnő magyar népdal-szerző a nyári szünidőre daltársulatot szervezett, melynek tagjai részint a Rákosi Szidi, részint pedig a Solymosi-sziniiskola végzett növendékei, nehányan a vigszínház tagjai. A társulat tagjai közt van Horváth G., a tárogató művész, ki meghülés miatt pénteken este nem játszhatott. A pénteki előadás meggyőztetett mindenkit arról, hogy a társulat magas művészi fokon áll. Valamennyien jól iskolázott hanganyaggal rendelkeznek s a zeneirodalom legszebb termékeit mutatták be kiváló sikerrel. A közönség csupa fül volt és néma csöndben hallgatta egész áhitatszerűen végig a szép dalokat, kettőseket és kurucz-dalokat, melyeket kísérettel adtak elő. A hangverseny non plusz ultrája természetesen Lányi Géza czimbalom-játéka volt, melyet nagy élvezettel hallgatott a közönség. A tegnap esti hangversenyen alig jutott helyhez a közönség.

— **Anna-bál a sztojokai fürdőn.** Mult hó 28-án rendezett Anna-bál szép erkölcsi és anyagi sikerrel végződött. A kiadások leütése után a magyar-láposi ev. ref. egyháznak 184 korona tiszta hasznót hozott. Felülfizettek: Gróf Eszterházy Gyula 30, Dr. Kupsa Viktor 20, Várady István 10, Dr. Csizér Ákos 8, Kövessy Ede 6, Biró István 4, Barabás Samu 5, Szellemi László 6, Bene László 3, Dr. Ákoncz János 3, Szabó Jenő 3, Dr. Koller Kálmán 2, László József 2, Papp Ágoston 4, Gáspár Lajos 3, özv. Földesy Sándorné, Kádár Ferencz, Voith Jakab, Gajzágó Vilmos, Gyulay Árpád, Nyárády Károly, Drágos Demeter, Nagy Ábel, Kovács Dániel, id. Topán József, Dr. Buzura Gábor, Takács Károly, Farkas Bertalan 2-2; Vass Imre, Kozma Miklós, Róth Samu, Dr. Jakab Lajos, Máthé Andor, Erdélyi Lajos 1-1 koronát. Hálas köszönet mindenikért! A bál szép eredménye Várady István kir. járásbíró, mint a rendező-bizottság elnökének érdeme. Sok szép hölgy volt jelen s mindannyian világos kiviradtig pompásan mulattak. Vigadó.

— **Meglopott éjjeli őr.** Városunknak a főterhez közel eső utcájában egy békés érzelmű lakó a csavargók és csirkefogók iránt táplált ellenszenvéből kifolyólag minden éjjel az udvarra őrt állított, nehogy álmát valaki megzavarja. Az őr több éjjel hiven őrködött és miután meggyőződött arról, hogy az éj csendjét semmi sem zavarja, feleségével együtt lepihent és úgy őrködtek együtt. Ámde a holdvilág, ez a hamis éji vándor megirigyelte az őrködő pár csendes nyugalma és megvilágította az utját egy gonosz csavargónak, a ki az udvarra tévedvén, látta az alvó párt és ördögi gondolat villant át agyán. Szépen odalopodzott és az őrködő pár ruháit összeszedve, tovább állott. Reggel siralmas valóságra ébredtek fel mindketten, keresték ruhájukat, de nem találták sehol, végre a szakácsnénak megesett a szíve az asszonyon és adott neki egy pár ruhadarabot, hogy eltávozhá-

tott. S férj-uram egy ingben utazott haza a jól végzett őrködés után.

— **Villámcsapás.** Augusztus 1-én éjjel 12 órakor nagy vihar vonult el Kecsed község fölött. A villám az odavaló gör. kath. lelkész Kintoán János istállójába csapott minek következtében az istálló és benne 2 tehene porrá égett. Ugyanazon éjjel Tóthfaluban is viharjárás volt. Ott a villám Morár János házára csapott le s a tornáczon fekvő házigazdát, valamint az épület egyik oszlopához kötött 3 éves tinót agyonsújtotta. Az asszony, ki szintén a tornáczon feküdt, sértetlen maradt.

— **Az állami adók behajtása.** Lukács László pénzügyminiszter az állami adók behajtására vonatkozólag körrendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, melyben az foglaltatik, hogy az aratásnak vége lévén, nemsokára a gazdaember értékesíti a termését, szintugy a kereskedő és iparos is pénzhez jut, tehát a hátralékos állami adókat és kincstári illetékeket a pénzügyigazgatóságok biztosítsák és az adóbehajtást kellő szigorral, de egyszersmind tapintattal fogatosítsák. Egyben fölhívta a törvényhatóságokat, hogy a pénzügyigazgatóságokat e munkájukban lehetőleg támogassák.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 3774—901. tkvi.

3—3(205)

Hirdetmény.

Felső-Orbó község telekkönyvei birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29., 1889. évi 38. és 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosítottatik.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Felső-Orbó községben **1901. évi augusztus hó 19-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvek végleges átalakítása után a netaláni téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű 3-ik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cikk 15—18. §§-ai és az 1889. évi 38. törvénycikk 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezután nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Végre felhivatnak mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A deési kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Deésen, 1901. évi július 10-én.

Hersényi,
bíró.

Kiadó birtok.**Kapjon, F.-Kosály és Szelecske**

községek határában fekvő

szántó, kaszáló, legelő

és egy

két kövü pataki malom

úri lakházzal és bőven felszerelt gazdasági épületekkel ellátott birtok **1902. évi április 24-től 6 évre bérbe adandó.**

Értekezhetni a tulajdonosnővel

ö z v. Voith Jánosné

(174)

szamosujvári lakossal.

5-6

Szám 6631—901.

3-3(207)

Pályázati hirdetmény.

Lemondás folytán üresedésbe jött felsőilosvai körjegyzői állásra, mely körbe Felsőilosva, Lonkafalva és Felső-Pusztá-Egres községek vannak beosztva, pályázatot hirdetek.

A körjegyző javadalmazása évi 800 korona fizetés, 58 korona irodai átalány 66 korona utazási átalány és 130 korona lakbér.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában előírt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám **f. évi augusztus hó 14-éig** adják be, mivel a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

A járás főszolgabírájától.

Bethlen, 1901. július hó 14-én.

Gajzágó Vilmos,

főszolgabíró.

Sz. 1190—1901. tlkvi

1—1(215)

Árverési hirdetményi kivonat.

A szamosujvári kir. bíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pap Róza férjezett Rajha Ferenczné szamosujvári lakos végrehajtatonak, Kugler Ferenc és neje Enyedi Anna végrehajtást szenvedő elleni 800 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szamosujvári kir. bíróság területén lévő, Szamosujvár sz. kir. városban fekvő, a szamosujvári 887. sz. tjkvben A. + 1. rend 780/2. hrszám alatt foglalt, Kugler Ferenc és neje Enyedi Anna végrehajtást szenvedők tulajdonát képező ingatlanra 720 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi augusztus hó 17. napján d. e. 9 órákor** Szamosujvart a kir. bíróság, mint tlkvi hatóság hivatali helyiségekben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 72 koronát készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A szamosujvári kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Szamosujvár, 1901. évi április hó 25-ik napján.

Anceán,
kir. alj. bír.

Sz. 888—901.

1—1(216)

Árverési hirdetmény.

Alulírott körjegyző ezennel közzé teszi, hogy a kudui körjegyzői csoport községeinek vadászati joga 1901. évi augusztus hó 1-től kezdődő 6 egymásután következő évre az alábbi napokon és helyeken fog nyilvános árverezés útján bérbeadni:

1. **Csicsó-Keresztur** község vadászati joga a község házábanál 1901. évi **augusztus 13-án** d. u. 3 órákor.

2. **Kudu** község vadászati joga a község házábanál 1901. évi **augusztus 12-én** d. e. 10 órákor.

3. **Szeszárma** község vadászati joga a község házábanál 1901. évi **augusztus 16-án** d. u. 3 órákor.

Az árverési feltételek a kudui körjegyzői irodán a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Kudu, 1901. évi július hó 25-ik napján.

Simon Ödön,
körjegyző.

Sz. 1110—1901. tlkvi

1—1(217)

Árverési hirdetményi kivonat.

A szamosujvári kir. bíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a szamosujvári takarékpénztár részvénytársaság végrehajtatonak, Molnár József gyám által képviselt kiskoru Föster Teréz új-kécskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 560 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a szamosujvári kir. bíróság területén levő, Szamosujvár sz. kir. városban fekvő, a szamosujvári 866. sz. tjkvben A. + 1. rend 1064/a/2, 1066. hrszám alatt foglalt kiskoru Föster Teréz végrehajtást szenvedett nevén álló ingatlanra 1199 korona kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi augusztus hó 16-ik napján d. e. 9 órákor** ezen kir. bíróság, mint tlkvi hatóság hivatali helyiségekben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 119 kor. 90 fillért készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A szamosujvári kir. járásbíró, mint tlkvi hatóságtól.

Szamosujvart, 1901. évi április hó 12-ik napján.

Anceán,
kir. alj. bír.

Szám 467—1901.

2—3(209)

Árlejtési hirdetmény.

A sepsiszentgyörgyi m. kir. állami mén-telep homoródi, sepsiszentgyörgyi és deési osztályainál elhelyezett katonai legénység és ménállomány részére 1901. év november 1-től 1902. október hó végéig szükségletű takarmány és egyéb cikkek biztosítása tárgyában a fenti mén-telep számvevő irodájában **f. évi augusztus hó 21-én d. e. 9 órákor** írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog megtartatni.

A szállítási feltételek úgy az alólírott mén-telep parancsnokságnál, mint az egyes teleposztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlatok szerkesztésére vonatkozólag felhivatik az érdekeltek figyelme a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára

Sepsiszentgyörgy, 1901. évi július hó 18-án.

A sepsiszentgyörgyi magy. kir. állami mén-telep parancsnoksága.

Sz. 192—1901. végrh.

1—1(218)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a magyarlápósi kir. bíróság 1901. évi V. 173/1. számú végzése következtében, Dr. Holländer Sámuel deési ügyvéd által képviselt, Sieber Mendel deési lakos javára, Kropper Gyula magyarlápósi lakos ellen 140 korona s járuléka erejéig 1901. évi június hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1078 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házi bútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a magyarlápósi kir. bíróság 1901. évi V. 173/2. számú végzése folytán 60 korona hátralék tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 26. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 105 korona 70 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig M.-Láposon a helyszínen leendő eszközölésére **1901. évi augusztus hó 8-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog adatni

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Lápos, 1901. évi július hó 20-ik napján.

Osztian Vertán,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 2837—1901. tlkvi

1—1(219)

Árverési hirdetmény.

A deési kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Lázár Miklós s neje született Surányi Klára végrehajtatonak, Fodor Mákóvej s neje született Togyerán Násztászia magyarbogátai lakosok végrehajtást szenvedők ellen 20 korona s járuléka iránti végrehajtási ügyében, az árverést végrehajtást szenvedők ellen elrendelte s meg hagyja a kebli tlkvi irodának, hogy az árverést a 80, 84. és 94. sz. tjkvbe jegyezze fel.

Minek folytán a kir. törvényszék kerületében fekvő s a Togyerán Násztászia nevén álló magyarbogátai 84. tjkvben A. + 2. r. sz. 624. hrsz. a. egész ingatlan 142 kor., a Fodor Mákóvej nevén álló 94. sz. tjkvben A. + 1. rendszám 639 hrsz. alatti egész ingatlan s ehez 2. rendszám a. levő 49. tjkvben foglalt közös erdő és legelőből illetőség 831/85530. rész 146 korona, a Fodor Mákóvej, Togyerán Násztászia és Bán Péter nevén a 80. tjkvben A. I. 1—3. rendszám a 144, 145, 464. és 465. hrszám alatt B. 12, 16. és 17. tér és épület haszonélvezeti jutalékokra 773 korona megállapított kikiáltási árban **1901. évi szeptember hó 16-ik napján d. e. 10 órákor** M.-Bogáta község házában megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék telekkönyvi irodájában és Magyar-Bogáta község házábanál tekinthetők meg.

A deési kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Deesen, 1901. évi június hó 13-ik napján.

Herszényi,
kir. törvényszéki bír.